

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 2

The 2nd STOU Graduate Research Conference

การผลิตและการตลาดยางพาราของเกษตรกร อำเภอสังขาม จังหวัดสกลนคร
Para Rubber Production and Marketing by Farmers in Song Dao District of
SakonNakorn Province

กนิษฐา วรรณชาติ (Kanitha Wannachat) *สมจิต โยชะคง (Somchit Yotakhong)**

บำเพ็ญ เขียวหวาน (Bumpen Keowan)***

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกรผู้ผลิตยางพารา (2) ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการผลิตและการตลาดยางพารา (3) สภาพการผลิตและการตลาดยางพาราของเกษตรกร (4) ความสัมพันธ์ของสภาพทางสังคมและเศรษฐกิจต่อการผลิตและการตลาดยางพารา (5) ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการผลิตและการตลาดยางพาราของเกษตรกรอำเภอสังขาม จังหวัดสกลนคร

วิธีการดำเนินการวิจัย โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 186 ราย ที่ผ่านการขึ้นทะเบียนเกษตรกรในอำเภอสังขาม จังหวัดสกลนคร ด้วยการสัมภาษณ์ด้วยแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การจัดลำดับ และการแปลความหมาย สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน คือ การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า (1) เกษตรกรร้อยละ 62.40 เป็นเพศชาย อายุเฉลี่ย 49.01 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ประสบการณ์การผลิตยางพาราเฉลี่ย 7.77 ปี จำนวนแรงงานเฉลี่ย 3.40 คน พื้นที่ปลูกยางพาราเฉลี่ย 26.79 ไร่ เกือบทั้งหมดมีพื้นที่ผลิตยางพาราเป็นของตนเอง ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพการเกษตรเป็นหลัก เกือบครึ่งประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไปเป็นอาชีพรอง รายได้ในการผลิตยางพาราเฉลี่ย 295,633.23 บาทต่อปี รายจ่ายในการผลิตยางพาราเฉลี่ย 50,682.80 บาทต่อปี (2) โดยภาพรวมเกษตรกรมีความรู้พื้นฐานในการผลิตและการตลาดยางพาราอยู่ในระดับปานกลาง (3) เกษตรกรเกือบทั้งหมดปลูกยางพันธุ์ RRIM600 อายุยางที่เปิดกรีดยเฉลี่ย 6.69 ปี มากกว่าครึ่งใช้ระบบกรีดยหนึ่งในสามของต้นสองวันเว้นหนึ่งวัน ผลผลิตเฉลี่ย 224.33 กิโลกรัมต่อไร่ มากกว่าสองในสามผลิตยางก้อนถ้วย ส่วนใหญ่ขายให้กับผู้รวบรวมในท้องถิ่น มีการรวมกลุ่มและประมวลราคายางพารา (4) สภาพทางสังคม สภาพเศรษฐกิจ ระดับความรู้ และความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการผลิตและการตลาดยางพารามีความสัมพันธ์ต่อการผลิตและการตลาดยางพาราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ (5) เกษตรกรมีปัญหาด้านการผลิตและการตลาดในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยในด้านการผลิตเกษตรกรมีปัญหามากในเรื่องการขาดน้ำในช่วงฤดูแล้ง ส่วนด้านการตลาดเกษตรกรมีปัญหามากในเรื่องราคายางพาราไม่แน่นอน ข้อเสนอแนะการแก้ไขปัญหาด้านการผลิตและการตลาด เกษตรกรเสนอให้มีโครงการชุดบ่อน้ำเพื่อการเกษตร และเสนอให้รัฐบาลควบคุมราคายางพาราไม่ให้ตกต่ำ

คำสำคัญการผลิตและการตลาด ยางพารา จังหวัดสกลนคร

* นักศึกษาหลักสูตรเกษตรศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช aui06@hotmail.com

**รองศาสตราจารย์ ประจำแผนกวิชาส่งเสริมการเกษตร มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช agasysom@stou.ac.th

*** รองศาสตราจารย์ ประจำแผนกวิชาส่งเสริมการเกษตร มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช agaskbum@stou.ac.th

Abstract

The objectives of this study were to study (1) social and economic state of farmers who had produced Para Rubber in Song Dao District, SakonNakhon Province; (2) their fundamental knowledge of Para Rubber production and marketing; (3) the state of their Para Rubber production and marketing; (4) the correlation between their social and economic state and their Para Rubber production and marketing; and (5) their problems and suggestions on their Para Rubber production and marketing.

The research methodology was done by collecting data from 186 samples selected from farmers who were registered as farmers who had produced Para Rubber in Song Dao District, SakonNakhon Province. The data were collected by using structural interview form. The statistics used for data analyze were frequency, percentage, minimum value, maximum value, mean, standard deviation, range, and interpretation by using the correlation analysis in hypothesis testing.

The findings of this study were as follows: (1) More than half of the studied farmers were male, with average age at 49.01 years. Their highest level of education was bachelor degree level. The average duration of their experience in Para Rubber production was 7.77 years. The average quantity of the labor in their family was 3.40 persons. The average of their area using for Para Rubber plantation raising was 26.79 Rai. Almost all of them had their own land for Para Rubber plantation raising. The main occupation of most of them was a farmer, while the subordinate occupation of almost half of them was a hired worker. Their average income obtaining from Para Rubber production was 295,633.23 Baht per year, while their average expenditure spent on Para Rubber production was 50,682.80 Baht per year;(2) The studied farmers generally had fundamental knowledge of Para Rubber production and marketing at medium level;(3) The variety of Para Rubber almost all of them had raised was RRIM600. The average age of Para Rubber tree which could be split across their stem was 6.69 years. More than half of them split across the stem of Para Rubber trees at one-third of the length of their stem every other two days. The average quantity of their Para Rubber productivity was 224.33 Kg/Rai. More than two-thirds of them had produced Para Rubber in the figure of a cup. Most of them sold their Para Rubber production to Para Rubber collectors who united with each other to bid for the selling price of Para Rubber;(4) It was found that their social and economic state, the level of their education, and their fundamental knowledge of Para Rubber production and marketing correlated with their Para Rubber production and marketing at .01 statistical significance; and (5) It was found that they generally had problems with their Para Rubber production and marketing at medium level. Their problem, at much level, in the production aspect was the lack of water supply to their Para Rubber plantation during dry season, while their problem, at much level, in the marketing aspect was the uncertainty of the selling price of Para Rubber. They suggested that wells should have been dug more to supply water to their plantation and their other agricultural sections, and the selling price of Para Rubber should have been controlled not to be too low.

Keywords Production and marketing, Para rubber, Sakonnakhon province